

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥
 तान्ससप्तशतान्नागान्सारोहायुधकेतनान् ॥ भूमिष्ठोगदयाजग्रेवजेणेंद्रइवाचलान् ॥ ४८ ॥ ततः सुबलपुत्रस्य नागानतिबलान्पुनः ॥ पोथयामास कौंतेयो द्वि
 पंचाशदरिंदमः ॥ ४९ ॥ तथारथशतं साग्रं पत्नींश्च शतशो परान् ॥ न्यहनत्पांडवो युद्धे तापयंस्तव वाहिनीं ॥ ५० ॥ प्रताप्यमानं सूर्येण भीमेन च महात्मना ॥ तव
 सैन्यं संचुकोच चर्माग्रावाहितं यथा ॥ ५१ ॥ ते भीमभयसंत्रस्तास्तावका भरतर्षभ ॥ विहाय समरे भीमं दुद्रुवुर्वैदिशो दश ॥ ५२ ॥ रथाः पंचशताश्चान्येहादिन
 श्वर्मवर्मिणः ॥ भीममभ्यद्रवन् घ्नंतः शरपूगैः समंततः ॥ ५३ ॥ तान्सपंचशतान् वीरान्सपताकध्वजायुधान् ॥ पोथयामास गदया भीमो विष्णुरिवासुरान् ॥ ५४ ॥
 ततः शकुनिनिर्दिष्टाः सादिनः शूरसंमताः ॥ त्रिसाहस्राभ्ययुर्भीमं शक्त्यष्टिप्रासपाणयः ॥ ५५ ॥ प्रत्युद्रम्यजवेनाशुसाश्वारोहांस्तदारिहा ॥ विविधान्विचरन्मा
 र्गान् गदया समपोथयत् ॥ ५६ ॥ तेषामासीन्महाज्जुद्धस्तडितानां च सर्वशः ॥ अश्मभिर्विध्यमानानां नगानामिव भारत ॥ ५७ ॥ एवं सुबलपुत्रस्य त्रिसाह
 स्रान् हयोत्तमान् ॥ हत्वान्यं रथमास्थाय क्रुद्धो राधेयमभ्ययात् ॥ ५८ ॥ कर्णोपि समरे राजन् धर्मपुत्रमरिंदमं ॥ सशरैश्छादयामास सारथिं चाप्यपातयत् ॥ ५९ ॥
 ततः सप्रद्रुतः संख्येरथं दृष्ट्वा महारथः ॥ अन्वधावत्किरन्बाणैः कंकपत्रैरजिह्वगैः ॥ ६० ॥ राजानमभिधावंतं शरैरावृत्य रोदसी ॥ क्रुद्धः प्रच्छादयामास शरजा
 लेन मारुतिः ॥ ६१ ॥ सन्निवृत्तस्ततस्तूर्णराधेयः शत्रुकर्शनः ॥ भीमं प्रच्छादयामास समंतान्निशितैः शरैः ॥ ६२ ॥ भीमसेनरथव्यग्रं कर्णं भारतसात्यकिः ॥ अ
 भ्यर्दयदमेयात्मा पाणिग्रहणकारणात् ॥ ६३ ॥ अभ्यवर्तत कर्णस्तमर्दितोपिशरैर्भृशं ॥ तावन्योन्यं समासाद्य वृषभौ सर्वधन्विनां ॥ ६४ ॥ विस्तृजंतौ शरान्दीप्ता
 न्विभ्राजेतां मनस्विनौ ॥ ताभ्यां वियतिराजेंद्रविततं भीमदर्शनं ॥ ६५ ॥ कौंचपृष्ठारुणं रौद्रं बाणजालं व्यदृश्यता ॥ नैव सूर्यप्रभाराजन् दिशः प्रदिशस्तथा ॥ ६६ ॥
 प्राज्ञासिष्मवयं ते वा शरैर्मुक्तैः सहस्रशः ॥ मध्यान्हे तपतो राजन् भास्करस्य महाप्रभाः ॥ ६७ ॥ तृताः सर्वाः शरौघैस्तैः कर्णपांडवयोस्तदा ॥ सौबलं रुतवर्माणद्रौ
 णिमाधिरथिंरूपं ॥ ६८ ॥ संसक्तान्पांडवैर्दृष्ट्वा निवृत्ताः कुरवः पुनः ॥ तेषामापततां शब्दस्तीव्र आसीद्विशांपते ॥ ६९ ॥ उदृत्तानां यथा दृष्ट्या सागराणां भयावहः ॥
 ते सेनेभृशसंसक्ते दृष्ट्वान्योन्यं महाहवे ॥ ७० ॥ हर्षेण महता युक्ते परिगृह्य परस्परं ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं मध्यं प्राप्ते दिवाकरे ॥ ७१ ॥ तादृशं न कदाचिद्विदृष्टपूर्वं न च श्रु
 तं ॥ बलौघस्तु समासाद्य बलौघं सहस्रारणे ॥ ७२ ॥ उपासर्पत वेगेन वार्यो घइव सागरं ॥ आसीन्निनादः सुमहान्बाणौघानां परस्परं ॥ ७३ ॥